

13. mar. 1971

FAKTA

Dato:
13. mar. 1971

Sidetal:
Notes 70-71 bd 7 s. 148-153

549) erkende det, men som kun
studerer i de mest usandsynlige
propositioner - som is i den sidste ende
gælder og bliver over al den tid
helt nøjagtig.
Alle disse her beskrevne forhold
som is afviger mig fra det
at man kan dele af - erkende
at man laver hvad man
laver, at det er kampen
at ville lave noget andet, og
at man er ude af stand til
at "bede mig" det for hvilke
værdier er "rigt" og hvilke
"forkert"? Og om den ene lever
i dualismen "rigt" - "forkert"
som man og høre for at
blive fri.

Vance

13-3-71.

Jeg tegner stadig hver
dag! Og hver dag spekulere
is på hver for is egentlig op
det? Først og fremmest synes
is det er spjælv bare at tegne
dets helt uden tænke på noget
resultat, dernæst bevirker denne
aktivitet at is ikke får mere
når vorende i produktivitet som

hynopude.

Men - hvad er det egentlig som
sker - naar is tegner? Jeg griber
den øjeblikkelige indsigelse og
hvader som is med blyanten,
nogle gange opstår et komma som
is som forfølger til det er udbrudt,
andre gange er det røre klid her
fra mine klidige arbejder som kom-
mer ud af blyanten - disse sidste
krasser is øjeblikkeligt.

Det som interesserer mig er; var
børster fra de for mange årsager
- hvad gør mig til at tegne?
Jeg har jo ikke en ide, en tanke
at problemet is til forståelse at
løse gennem at tegne - is begynder
- der jo som man og for. Ud fra
hvilke kriterier bedømmer is den
afsluttede tegning? Ud over naar
is kan se den udelukkende be-
-staa af klid her - rutiner - ledym-
-mer is den nok skal ikke.

Der vil altså sige at der vedrør-
-ligste for mig er at lave teg-
-ninger, den tid det tager - resul-
-tater er egentlig ligegyldigt.

Hvad sker der mens is tegner?
Først og fremmest at is efter
nogle bevidste bevægelser med

mine hænder - at jeg udlever en
handling - dernæst er jeg inter-
-sager i det se hvad den hand-
-ling fører til, hvilke spor den
afterlader sig paa papiret - de
begivenheder som opstaa paa
grund af mine handlinger - jeg er i
en proces. Det oplyser mig
det maa mig - og jeg har
ikke nogen speciel idé med
det - selve processen er altsaa
der essentielle - det vigtigste.
Bedømmelsen af resultatet er
selvklar, foregår i hvert fald
paa et helt andet plan.

Men jeg begynder ved jeg oplyser
af hvad der skete, hvad det
førte til, naar jeg er færdig
ser jeg paa noget afsluttet
- en slutning.

Man kan nu stille spørgs-
-målet om det min liv for
en selv (hvad det vel er da man
i store træk kan lade handling
- fulgt) og for andre (hvad
der sig her i det a., da de ikke
kan der handling fulgt) at se
paa tegningerne hvad der er
sket? og anvisning
i der hvis tegningerne er "rene" og

her en udtale "legnet" korrekter, er
det vel muligt. Men prøv en teg-
ning af f. eks. Albrecht Dürer
er det ikke muligt, men det er
en anden historie.

Vi er her på prøve spontaneitet
anerkendelse af tegning og de forskellige Abstrak-
t-pressionisme og den sluge ting
som jo bevidste at disse spørgsmål
af kunstnerens bevidsthed henover
floden udtrykke noget - f. eks.
kunstnerens sindstilstand.

Men det mener jeg som udsat
ikke, jeg mener ikke at den
sluge, hvad serier de betyder noget
som helst ud over at de er
der som en materiel - som
en handling med et materiale.
Hvad man rent grafologisk, som
med skrift, kan sige om kunstner-
en i en sådan tegning, men i
det højeste have psykologisk og
ikke kunstnerisk interesse.

Men - det er dog en person,
altså mig, som har sat dette
handlingsfulde i gang - det er
dit spørgsmål og siger ikke en
maskine - har jeg en mening
med den reaktion eller er
det rent og skær lides fordriv?

Muske - prøv den anden side
er jo jo dybt op i det af
handlingen mens den står
prøve som den mere jo betyde
et eller andet for mig.
En rent sansuel (muske end-
da sensual) til forståelse
ved at arbejde materiale i
dette til færdige blødt og papir,
en oplysning af at se hvad
der sker når jo gør forskellige
ting med materiale, hvor længe
jo kan for handlingen til at
være. Jo former disse strukturer
(af den helt tilfældige) med ma-
teriale, men disse strukturer
til jo ikke udtrykke noget med
men bare - for til at opstøve
for mine øjne. Dette arbejde,
denne handling er jo, som
længde den står prøv, dybt op-
lyst af - som oplyst af jo
"glem mig selv" glemmer
omgivelserne, de daglige gæ-
rmaal og forhadthed er i
"en anden verden"! Jo befinder
mig i et tom rum. Det
er altså en flugt - føles
ind i oration! Det er den

med mest nærliggende forklaring, men
j. tror den er en psykologisk
eller psykoanalytisk tendens.
J. tror (selvom j. ikke kan be-
-vise noget) at selve dette at
tegne kan være en form for
meditation. J. glæmmer mig
selv og verden omkring mig
j. kan her ikke gøre at skulle
præstere noget - j. er i et tom-
-rum hvor j. er fri - fordi
den handling j. udfører er
(dagsdags selv) helt berøvet
og hensigtsløs - j. skal som
sagt ikke præstere noget (og
god tegning!) j. skal ikke be-
-vise noget, j. skal ikke over-
-bevise nogen - j. skal ingenting
uden dette end: at handle.
Resultatet af denne proces, denne
meditation er som sagt selstæn-
-dær, man måske har betyd-
-ning for mig selv - for andre
er vordien formodentlig lig
nul.
